

Мой сын — *АМОНавец*, мой каханы — *АМОНавец*. Гучыць зусім не па-беларуску.

Паэта, які наважыцца шукаць да слова *АМОН* дакладнай рыфмы, найперш сутыкнецца ня толькі з сугучнымі, а і з цалкам адпаведнымі *АМОНу* словамі: шмон і гамон.

Анахранізм

Вінцэсь Мудроў

Тлумачальны слоўнік беларускае мовы так тлумачыць слова *анахранізм* — зьявы, погляды, думкі, якія зьяўляюцца састарэлымі для пэўнай эпохі.

Мовазнаўцы зьвязваюць яго зтымалёгію з грэцкімі словамі „*ана*“ (назад) ды „*хронас*“ (час). І... відавочна ж, памыляюцца!

Анахранізм у нашым, беларускім, разуменьні паходзіць без усякага сумневу ад народнага выразу „*а на храна?*“. Няма патрэбы казаць пра папулярнасьць гэтага моўнага звароту.

„*А на храна* нам гэтая мова?“ — гукаюць, узяўшыся ў бакі. Тое ж самае кажуць пра незалежную дзяржаву, дэмакратыю, беларускую школу, рынак, нацыянальныя сымбалі й прэзыдэнцкія выбары...

Анахранізм стаўся ня толькі ідэалігічным падмуркам улады, але й падставовым элемэнтам мэнтальнасьці электарату, арбітаю ягонага, пазбаўленага прыцягненьня роднае Зямлі, касьмічнага руху.

І хаця суседзі называюць такое жыцьцё „*савецкім анахранізмам*“, яно тым ня менш ідзе сваім ладам.

Анахраністы падчэпваюць відэльцам тлушчапырскую скварку, куляюць поўную чарку, паволі развальваюць народную гаспадарку, а ўсіх незадаволеных б'юць гумовым дручком па карку.

Анэkdот

Уладзімер Арлоў

„*Анэkdот*“ у сучасным разуменьні — гэта кароткі аповед пра сьмешнае або незвычайнае здарэньне. Слова паходзіць ад грэцкага „*анэkdотас*“, што значыць „нявыдадзены“. *Анэkdот* жыве, пакуль яго расказваюць, пераказваюць, кажуць. Адсюль беларускі сынонім гэтага слова — *показка*.

Анэkdоты суправаджаюць нас з маленства да скону. Мы сталеем, і разам з намі сталееюць нашыя *анэkdоты*. Некалі ў іх дзейнічалі хлопчык Вовачка і герой грамадзянскай вайны Васіль Іванавіч Чапаеў. Потым гэтых збоьшага бяскрыўдных пэрсанажаў зьмянілі вусьцішны Сталін, кукурузьнік Хрушчоў, маразматык Брэжнеў ды іхныя пляшывыя ці вусатыя папярэднікі і наступнікі.

Анэkdот заўсёды меў свой кошт — ад рогату прысутных да тэрмінаў ГУЛАГу. *Анэkdоты* заўсёды ўтульна пачуваліся ў сэрыях — палітычныя, мэдычныя, армейскія, габрэйскія.

У герояў большасьці *анэkdотаў* ёсьць слаўты пяты пункт — нацыянальнасьць. Хто ня чуў *анэkdотаў* пра Рабіновіча, пра Гогі ды Гіві або пра чукчу, які на зьездзе КПСС нарэшыце даведаўся, што Маркс і Энгельс — зусім ня муж з жонкай, а Слава КПСС і ўвогуле не чалавек.